మోసం చేసి చూడు

చెన్ను సుశీలారామం

ఆ గ్రామంలో ఉన్న శెట్టి పచారీకొట్టు ఎప్పుడూ రద్దీగానే ఉంటుంది. సరుకులు నాణ్యమైనవి... నమ్మకమైనవే గాకుండా... ధరలు సరసంగా కూడా ఉంటాయి. అందుకే ఒకసారి శెట్టి దగ్గరకొచ్చి కొన్నవాళ్ళు... వేరొకచోటికి వెళ్లలేరు.

అనసూయ... సరుకులచీటీ పట్టుకుని వచ్చి అరగంటయ్యింది. ఆమె కంటే ముందుగా వచ్చినవాళ్ళు నిలబడి ఉండటంతో, వాళ్ల పని చూస్తున్నాడు శెట్టి. తనకు సాయంగా మరో ముగ్గురు కుర్రాళ్లను పెట్టుకున్నా... వచ్చే జనానికి త్వరగా సరుకులివ్వడం కష్టమవుతోంది.

"అమ్మా... ఇంకా ఎంతో ఆలస్యం లేదు... తమరు అట్టా కూచోండి. తమరి చీటీ ప్రకారం సరుకులు కట్టిస్తున్నాను. పదినిమిషాల్లో సరుకులు పట్టుకువెళ్లిపోదురుగాని... తమర్ని చాలా సేపు నిలబెట్టేశాను... మన్నించండమ్మా..." అనసూయకు చెప్పి... పనిలో మునిగాడు శెట్టి.

ఎంత జనానికైనా... ఓర్పుగా నేర్పుగా సమాధానమిస్తూ... వాళ్ల మనసు నొప్పించకుండా మాట్లాడుతూ... అందర్నీ ఆకట్టుకుంటాడతను. ఏ వేళప్పుడెళ్లినా, నవ్వుతూ ఆదరంగా, విసుగనేది లేకుండా మాట్లాడ్డం శెట్టిలో ఉన్న కళ. అందుకే అతను ఆ వ్యాపారంలో ఎంతో రాణించాడు. వందలు. వేలు బిల్లు చేసినవారితో ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో... రూపాయి, అర్ధపెట్టి కొనుక్కొనే వారితోనూ ఆదే విధంగా ప్రవర్తిస్తాడు.

[illegible] కొట్టులో కుర్రాడు. బిల్లు నాలుగు వందలయ్యింది.

అనసూయ లేచి నిలబడింది. "శెట్టీ... మిగిలిన డబ్బులిస్తే... నేను వెళ్తాను..." అడిగింది.

అర్థంగానట్టు చూశాడు శెట్టి "అమ్మగారూ,తమరు పొరబడినట్టున్నారు... మీరసలు నాకు డబ్బులే ఇవ్వలేదు... మిగిలిన డబ్బులంటున్నారేంటీ?"

అనసూయ ఆశ్చర్యంగా చూసింది. "బావుందయ్యా శెట్టీ... ఎంత మతిమరుపైతే మటుకు... ఇప్పుడిచ్చింది ఇప్పుడే మర్చిపోవడమా? ఇలాగైతే నువ్వు వ్యాపారం చేసినట్టే. గల్లాపెట్టె తెరిచిచూడు...ఐదువందల నోటిచ్చాను."

"నోటు ఇందాక పక్క ఊరి నుండొచ్చిన పెద్దమనిషి ఒకామె ఇచ్చిందండీ... తమరోసారి పర్సు తెరిచి చూడండమ్మా.." ఎంతో వినయంగా అభ్యర్థించాడు శెట్టి.

"చాల్లే ఆపు నీ మాటలు... పర్సు తెరిచి నా చేతుల్తో నేను ఐదువందల రూపాయల నోటు తీసి ఇంకా, ఐదు నిమిషాలన్నా కాలేదు... ఇంతలోకే ఇలా బుకాయిస్తున్నావా? ఇలాంటి నాటకాలు మొదలెట్టి ఎంతకాలమైందేమిటి? నాలుగు డబ్బులు సంపాయించేసరికి... కళ్లు నెత్తికెక్కి... బుద్దులు పెడదోవపడతాయంటే ఇదే కాబోలు. జాగ్రత్త... నా దగ్గర నీ వేషాలు సాగవు. నా బిల్లు నాలుగొందలు పోను... మిగిలిన వంద రూపాయలు నాచేతికిచ్చావా సరే... లేకపోతే నీ మోసం, వూరంతా దండోరా వేయించి నీ కొట్టుకెవ్వరూ రాకుండా చేస్తాను" గుడ్లురిమి, గద్దించింది అనసూయ.

శెట్టినోట మాట రాక కాస్సేపు అలాగే ఉండిపోయాడు. అనసూయ అరుపులకు అప్పుడే జనం గుమిగూడి... నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా శెట్టిని మాటలనసాగారు. ఇంక నోరిప్పకుండా, గల్లాపెట్టె తెరిచి... వందరూపాయలు తీసి అనసూయ చేతిలో పెట్టాడు శెట్టి.

శెట్టి కొట్లోంచి తెచ్చిన సరుకులు విప్పి బాగుచేస్తోంది అనసూయ. ఆమె మనసంతా చెప్పలేనంత ఆనందంతో, ఉరకలు వేస్తోంది. "ఈరోజు లేస్తూనే, ఎవరి ముఖం చూశానోగాని... భలే అదృష్టం వరించింది తనని. నాలుగొందలు విలువచేసే సరుకులు... అప్పనంగా సంపాయించడమేగాక... పైన వందరూపాయిలు కూడా దక్కించుకోగలిగింది. ఎలాగైనా తను చాలా [illegible] శెట్టి కట్టిన సరుకుల తాలూకు బిల్లు చూసింది. సరుకులు నిండుకుంటే... పక్కింటి పిన్నిగార్ని డబ్బడిగి పట్టుకెళ్లి, సరుకులు తెచ్చానని చెప్పి... నాలుగొందలు తీసుకోవాలి. వచ్చేనెలలో రాబోతున్న సంక్రాంతి పండక్కి చీర కొనుక్కోడానికి... శ్రీవారిచ్చే డబ్బుకు తోడు... తను తెలివిగా దక్కించుకున్న నాలుగొందలు చేర్చి... ఎదురింటి విశాలాక్షి - పక్కింటి పంకజం కుళ్లుకునేలా... మంచి... కంచిపట్టుచీర కొనుక్కోవాలి. తమ మొగుళ్ళే మంచి మంచి చీరలు కొంటారని... తెగ ఫోజులు కొట్టేవారు... ఇప్పుడు తను ఫోజు కొట్టి చూపిస్తుంది..."

సంతోషమే సగం బలమన్నట్టు... అనసూయ ఉత్సాహంతో పనంతా ముగించేసి... ఇల్లంతా నీట్‌గా సర్దేసి... తను కడిగిన ముత్యంలా తయారై [illegible] మంచినీళ్లు కూడా తెచ్చి పెట్టింది.

ఇంతలో అనసూయ భర్త శేషావతారం లోనికొచ్చాడు. "వచ్చారా... రండి... రండి... అబ్బా ఏవిటండీ, రోజుకంటే ఆలశ్యంగా వచ్చారు? మీరాక కోసం ఎంత సేపట్నుండో... కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురుచూస్తూ, వీధి గుమ్మంలో నిలబడున్నాను. ఇప్పటికొచ్చారు మీరు. అదేంటి అలా ఉన్నారు? అవును మరి... ఆ సిటీ బస్సుల్లో జనం రద్దీలో ఎక్కి... మైళ్ళ దూరం ప్రయాణం చేసి రావాలంటే మాటలా... మనసుకు, శరీరానికిక్కూడా ఎంతో నిస్సత్తువుగా వుంటుంది. సర్లెండి... స్నానం తర్వాత చేద్దురుగాని... ముందీ టిఫిన్ తిని కాఫీ తాగండి. ఎప్పుడో ఉదయమనగా, నాలుగు మెతుకులు కతికి వెళ్లారు. బైట ఏవీ తిననుకూడా తినరాయె. నీరసం వచ్చేస్తుంది ప్రాణానికి. ఇంకా ఏంటండీ... బెల్లం కొట్టిన రాయిలా అలా ఉండిపోయారు? ముందుగా మీ జేబులో జీతం డబ్బు తీసి ఇలా ఇస్తే... బీరువాలో జాగ్రత్త చేసి వస్తాను. పోన్లెండి... ఆ పనేదో తర్వాత చూసుకోవచ్చును గాని... ముందు మీరిలా వచ్చి కూచుని టిఫిన్ తినండి..."

దేనికీ ఉలుకు పలుకు లేకుండా మౌనవ్రతం పట్టిన వాడిలా ఉన్న భర్తను... చిత్రంగా చూసింది అనసూయ. నోరిప్పి ఏదో అనబోతున్న భార్యను కోపంగా చూస్తూ విసురుగా జోళ్లు ఓ మూలకి విసిరి... చేతిలో ఫైలు టేబుల్ మీదకు గిరాటేశాడు శేషాచలం.

"ఇంక నువ్వు నోరిప్పకు. నాకు మండిపోతోంది. తెల్లారి లేస్తూనే ఈ రోజు నీ ముఖం చూశాను. దేభ్యంముఖం నువ్వూను... బస్సుల్లో వస్తుంటే ఎవడో దొంగ పీనుగ... జీతం డబ్బు కొట్టేశాడు. ఇంక ఈ నెలంతా మనం గడ్డి తిని బతకాలి. ఇంటద్దె... పాలవాడికి... పచారీకొట్టువాడికి... పిల్లల స్కూలు ఫీజులు... ఇవన్నీ ఎలా? నాకు పిచ్చెక్కేలా ఉంది. ఇంకా ఇక్కడే నిలబడ్డావేం? పో అవతలికి... నీ శనిగొట్టు ముఖం నాకు చూపించకు..." శేషావతారం రంకెలు మొదలుపెట్టాడు.

భర్త మాటలకు అనసూయ నవనాడులూ, పక్షవాతం వచ్చినట్టు చచ్చుబడిపోయాయి. హిప్నటైజ్ కాబడిన దాన్లా, చేష్టలుడిగి నిలబడ్డచోటునుండి కదలకుండా... భర్తనే చూస్తూండిపోయింది.

❀

బజారు అమ్మాయి

'చాందిని బార్' గురించే బాలీవుడ్ తారలంతా మరీ మరీ అనుకుంటున్నారు. ఇందులో టబూ విశ్వరూపం చూపించిందిట.

"రొటీన్‌గా చేసే పాత్రలకి, ఈ పాత్రకీ చాలా వైవిధ్యం వుంది. బజారు అమ్మాయిగా నటనలో 'చతురత' చూపించవలసిన అవసరం వచ్చింది. నిజంగా ఇటువంటి మనస్తత్వాలు కూడా ఈ ప్రపంచంలో వుంటాయా? అన్న విస్మయం కలుగుతుంది. కాని ఇది నిజం, వారి అనుభవాలు వింటుంటే మనసు చెలించి పోతుంది" అంటోంది టబూ.

(అందుకే అంటారు కల్పన కంటే సహజత్వం ఎప్పుడూ గొప్పదే అని)